

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணய

26. பிடித்த பத்து

(ஆசிரியவிருத்தம்)

*பண்: தக்கேசி (காம்போதி)

திருச்சிற்றம்பலம்

* திருவுமெய்ப் பொருளும் - என்னும் தேவாரப் பண்; உம்பர்கட்கரசே - என்னும் திருவாசகத்தைத் தழுவியது.

Devaram

வடதிருமுல்லைவாயில் (Sundarar)

திருவுமெய்ப் பொருளுஞ் செல்வமும் எனக்குள்

சீருடைக் கழல்கள்என் றெண்ணி

ஒருவரை மதியா துறாமைகள் செய்தும்

ஊடியும் உறைப்பனாய்த் திரிவேன்

முருகமர் சோலை சூழ்திரு முல்லை

வாயிலாய் வாயினால் உன்னைப்

பரவிடும் அடியேன் படுதுயர் களையாய்

பாசுப தாபரஞ் சுடரே

சுந்தரர் , பெருமான் அருளால் , சூளுறவு செய்து சங்கிலி யாரை மணந்து
திருவொற்றியூரின் எல்லையைக் கடந்ததால் கண்ணிழந்து செல்லும்பொழுது துயர்
நீங்க , ` அழுக்கு மெய் கொடு ` என்ற திருப்பதிகம் பாடி , வழிப்போவார்
வழிகாட்ட , வடதிருமுல்லைவாயில் சென்று இறைஞ்சிப் பாடியருளியது
இத்திருப்பதிகம் .

Tiruvachagam

திருவாசகம்-பிடித்த பத்து (Manikavasagar)

உம்பர்கட் கரசே ஒழிவற நிறைந்த
யோகமே ஊற்றையேன் றனக்கு
வம்பெனப் பழுத்தென் குடிமுழு தாண்டு
வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே
செம்பொருட் டுணிவே சீருடைக் கழலே
செல்வமே சிவபெரு மானே
எம்பொருட் டுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

முத்திக் கலப்பு உரைத்தல்
இறைவனைச் சிக்கெனப் பிடித்தமையைக் கூறும் பத்துப் பாடல்களின் தொகுதி
பிடித்த பத்து. இறைவனை விடாது பற்றி நின்றலே முத்திப் பேறு ஆதலின், இதற்கு,
`முத்திக் கலப்பு உரைத்தல்` எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். இது,
தோணிபுரத்தில் அருளிச் செய்யப் பட்டது என்பதே பதிப்புக்களில் காணப்படுவது.
இதனை இங்ஙனம் கொண்டமைக்குக் காரணம், இதன் மூன்றாவது திருப்பாட்டில்
இறைவனை அடிகள், ``அம்மையே அப்பா`` என அழைத்திருத்தலே போலும்!
ஞானசம்பந்தர் சீகாழியில் திருத்தோணிச் சிகரத்தைப் பார்த்து இவ்வாறு அழைக்க,
இறைவன் அங்ஙனமே அம்மையப்பனாய் வந்து அருள் புரிந்தமையும்,
திருத்தோணியில் என்றும் அவ்வம்மை யப்பர் வடிவமாயே இறைவன்
எழுந்தருளியிருத்தலும் யாவரும் அறியப்பட்டனவாதல் அறிக. இது, முழுதும்
எழுசீரடி விருத்தத்தால் ஆயது.

Ramana Sanidhi Murai

246. மயர்வசத் தாலே மதிதடு மாறி
மகார்செ(ய்)யும் பிழைகளை இயல்பால்
தயவுடைத் தள்ளை சகித்தலேய் தரவென்
தவறுகள் அடங்கலும் பொறுத்தாய்
அயர்வுயிர்ப் பெய்த அடியவர் அகக்கட்டு
அவிழ்த்திடும் பரிதிவேங் கடப்பேர்
இயவுளே உன்னை இறுகுறப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந்து அருளுவது இனியே. 1
247. பொங்குமாக் கடல்போல் பொங்கும் என்புந்திப்
புலத்தைமேல் பொங்குருது அடங்கி
மங்குமா கடலாய் மங்குமாறு உனது
வாள்விழி நோக்கினால் அடர்த்தாய்
எங்குமாய் எழுந்த இன்பமாக் கடலே
யாவுமாம் ஏகவேங் கடனே
இங்குநான் உன்னை இறுகுறப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந்து அருளுவது இனியே. 2
248. தோற்றமாம் எந்தத் தூல சூக்குமமும்
துச்சமாய் உளத்தினின்று ஒழிய
தேற்றமா ஞானத் திறம்எனக்கு அருளித்
திகழ்ச்சிசேர் சிவபதம் அளித்தாய்
ஆற்றலால் என்றன் அகந்தையாம் அதனை
அறத்தெற விழித்தவேங் கடனே
ஏற்றவாறு உன்னை இறுகுறப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந்து அருளுவது இனியே. 3
249. அகம்அகம் எனநான் அகங்கரித்து அதனால்
அகவிழி குருடுபட்டு அடியேன்
பகிர்முக நோக்கால் பரிதவிக் கும்கால்
பரிவுளம் காட்டிவந்து ஆண்டாய்
மகமனை மண்பொன் னாதிய மையல்
வகையெலாம் அறுத்தவேங் கடனே
இகபரம் உன்னை இறுகுறப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந்து அருளுவது இனியே. 4
250. வஞ்சியா நின்று மலங்கலைச் செய்யும்
மாயைக்கு வயங்கத னாகித்
துஞ்சிடாது என்னைத் துரியமேல் வைத்துத்
துகளது போதநன்கு ஈந்தாய்
அஞ்சிடாது என்மேல் அருள்சுரந்து ஆண்ட
அழகனே அந்தணவேங் கடனே

- எஞ்சிடாது உன்னை இறுகுறப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந்து அருளுவது இனியே. 5
251. பொன்னுளே தோன்றிப் பொன்னுளே நிலவிப்
பொன்னுளே மறைப்பொலங் கலம்போல்
என்னுளே யாவும் தோன்றியே இயங்கி
என்னுளே ஒடுங்கிடக் கண்டேன்
உன்னுமாறு இல்லா உணர்வுமாத் திரமா
உவந்துஎனைப் புரிந்தவேங் கடனே
என்னுளே உன்னை இறுகுறப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந்து அருளுவது இனியே. 6
252. பொய்க்கனவாகப் புலப்படும் உலகில்
புரைப்படும் அங்கணத் தமிழ்தம்
உக்கென யான்வீழ்ந்து ஒழிந்திடா வகையால்
உன்னுளே என்னைநீ உய்த்தாய்
கைக்கனி நெல்லி கடுப்பிவ் எளியேன்
கருத்திடை வந்தவேங் கடனே
இக்கென உன்னை சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந்து அருளுவது இனியே. 7
253. சொல்லிடின அமுதைச் சுவையென நின்னைத்
துதைத்துஇருந்து ஒன்றிய என்னைப்
புல்லிடும் இன்பம் புதியதா நின்னில்
புதுமையாப் பிரித்தனை போலும்
அல்லிடை நன்காட்டு அலகையின் வளாகத்து
அழகுறக் குனிக்கும்வேங் கடனே
எல்லிடை உன்னை இறுகுறப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந்து அருளுவது இனியே. 8
254. உண்மையாம் உணர்வோடு உளத்தினால் ஒன்றும்
உவந்திடாப் பெருக்கமும் உதவி
வண்மையால் இந்த வறியனேன் தன்னை
வளவற்கு மேம்பட வைத்தாய்
திண்மையால் உனது திருவடித் துணையென்
சிந்தையில் செறித்தவேங் கடனே
எண்மையால் உன்னை இறுகுறப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந்து அருளுவது இனியே. 9
255. சோம்பலாய்ச் சும்மா தூங்கிவிழ்ந் தேனைச்
சோகமோ காதியால் செத்துச்
சாம்பலா முன்னே சச்சிதா னந்தத்
தற்பத நிலைத்தரிப் பித்தாய்
தீம்பலாக் கொத்தின் சிறையிடை யெற்குத்
திருவருள் புரிந்தவேங் கடனே
ஈம்பலால்உன்னை இறுகுறப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந்து அருளுவது இனியே. 10

256. நறுமுறு தேவ நாயகர் பல்லோர்
நாசிமேல் விரலிடு வாராச்
சிறுகுறு நாயைச் சிவிகைமேல் ஏற்றிப்
பெருமிதச் சிறப்புகள் செய்தாய்
குறுகுறு நோக்கும் கோலவாள் விழியால்
கொடியனை ஆண்டவேங் கடனே
இறுகுற உன்னை இசைவுறப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந்து அருளுவது இனியே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

தள்ளை-தாய்

பகிர்முக நோக்கு-வெளிமுகப் பார்வை, பொலங்கலம்-பொன்னுலான நகை, புரைபடும்-குற்றப்பட்ட,
இக்கு என-கரும்பு அல்லது தேனைப்போல

அல்லிடை-இருளில், எல்லிடை-ஒளிமிக்க பகலில், சிறையிடை- பக்கத்தில், ஏம்பலால்-களிப்போடு
